

Matthew 23

ASVh with Comments

Summary. In this chapter, the Lord Jesus interacts with His disciples, the Pharisees, the scribes, and the crowds. The interactions described in the chapter occur in some public places as the Lord Jesus was traveling and teaching. The chapter is well structured into four parts. 1) The Lord Jesus tells the crowds that the scribes and Pharisees sit on Moses' seat. Their role is to read Scripture to the children of God, but they misuse their role by judging the Scripture and making rules and regulations. Doing this, they create heavy burdens on people's shoulders to suit their appetites. 2) The Lord tells us who is our true Teacher (Rabbi), Father, and Master, so we know whom to follow, listen to, and obey.

สรุปความ ในบทนี้ พระเยซูเจ้ามีการสนทนากับเหล่าสาวกของพระองค์ พวกฟาริสี พวกธรรมจารย์ และผู้คน การสนทนาอธิบายในบทนี้เกิดขึ้นในที่สาธารณะดังที่พระเยซูเจ้าเดินทางและสอน ในบทนี้โครงสร้างที่ดีมากที่สุดประการ 1) พระเยซูเจ้าบอกผู้คนนั้นว่าพวกธรรมจารย์และพวกฟาริสีที่นั่งบนที่นั่งของโมเสส พวกเขาเป็นผู้อ่านพระคัมภีร์แก่เด็กของพระเจ้าเป็นเจ้า แต่พวกเขาได้ใช้หน้าที่ของพวกเขาผิดไปโดยได้วินิจฉัยพระคำสอนและสร้างกฎข้อจำกัด โดยประการนี้ พวกเขาวางภาระหนักและแบกยากลงบนปามมนุษย์เพื่อให้เหมาะกับความต้องการของตนเอง 2) พระเจ้าบอกเราว่าใครจะเป็นพระครู(พระอาจารย์) ที่แท้จริง พระบิดา และพระเจ้านาย ดังนั้นเรารู้ว่าใครที่ควรติดตาม รับฟังและเชื่อฟัง

3) The Lord gives eight woes to the scribes and Pharisees. All these woes have one common warning: to worship the Lord with your heart, not your wealth. The Lord owns all the wealth of this earth, and why should you offer the Lord what is already His? The Lord only wants the hearts that glorify Him. Because the Lord gives everyone freedom, the heart is important for the Lord to receive. He gives all things, but only the human heart receives the freedom, so use your heart to glorify the Lord. The following are the woes given.

3) พระเจ้าให้วิบัติแปดประการแก่พวกธรรมจารย์และพวกฟาริสี วิบัติทุกประการมีจุดมุ่งหมายเตือนเดียวกัน เพื่อบูชาพระเจ้าด้วยใจของคุณ ไม่ใช่ความรวยของคุณ พระเจ้าเป็นเจ้าของทุกสิ่งในโลกนี้ และทำไมควรที่คุณจะนำของอะไรที่เป็นของพระเจ้าอยู่แล้วมาถวายพระองค์? พระเจ้าเพียงต้องการใจนั้นที่บูชาพระองค์ เพราะพระเจ้าให้อิสระแก่ทุกคน ใจจึงสำคัญต่อพระเจ้าเพื่อที่จะรับ พระองค์ให้ทุกอย่าง แต่มีเพียงแต่ใจมนุษย์ที่ได้รับอิสระ ดังนั้นคุณจงนำใจของคุณมาเพื่อบูชาพระเจ้า วิบัติส่วนที่เหลือที่ได้ให้คือ

a) Woe against taking advantage of the weak; in their greed, they use the name of the Lord to take advantage.
b) Woe to those who work against God's calling; they teach that their way is the right way and do not teach that God's way is the right way.

ก) วิบัติต่อต้านผู้ที่เอาเปรียบคนอ่อนแอ ในความโลภของพวกเขา พวกเขาใช้พระนามของพระเจ้าเพื่อเอาเปรียบ

ข) วิบัติต่อต้านพวกนั้นที่ขัดขวางการเรียกของพระเจ้าเป็นเจ้า พวกเขานั้นสอนวิถีของพวกเขาว่าเป็นวิถีที่ถูกต้องและไม่สอนนั้นว่าทางของพระเจ้าเป็นเจ้าคือทางที่ถูกต้อง

c) Woe against the children of hell who try to interrupt the children of God to enter the kingdom of heaven. d) Woe against lying tongues; they make the dark way seem the right way through their lying tongues (teachings from lying tongues). e) Woe against showing off; showing that they are the best when they are nothing.

ค) วิบัติต่อต้านลูกของนรกผู้ซึ่งพยายามขัดขวางเด็กของพระเจ้าเพื่อเข้าสู่อาณาจักรของสวรรค์ ง) วิบัติต่อต้านแก๊งที่โกหก พวกเขาทำทางของความมืดให้เป็นเหมือนถูกต้องโดยลึนที่โกหกของพวกเขา(สอนจากลึนที่โกหก) จ) วิบัติแก่พวกที่ยกตนออกนอกหน้า แสดงนั้นว่าตนเองดีที่สุดในเมื่อพวกเขาไม่มีอะไร

f) Woe against those who are outwardly faithful but inside have no faith; these people have fake faith. g) Woe against the darkness of the heart; they only act righteous, but inside, their hearts are filled with darkness. h) Woe against twisting the truth; they make themselves righteous at the cost of a truly righteous life (the prophets of the Lord). 4) The Lord speaks against this generation for ignoring the warning that comes directly from the Lord; until they accept who the true King of their life is, no more prophets will be sent.

ด) วิบัติแก่พวกที่แสดงออกมามีความศรัทธาแต่ภายในไม่มีความศรัทธา คนพวกนี้มีความศรัทธาปลอม ข) วิบัติแก่พวกที่ใจมีดมัว พวกเขาแสวง
ทำเป็นคนชอบธรรม แต่ภายใน ใจของพวกเขาเต็มไปด้วยความมืดมัว ฉ) วิบัติแก่พวกที่บิดเบือนความจริง พวกเขาทำตัวชอบธรรมโดยแลกกับชีวิตที่
ชอบธรรมอย่างแท้จริง(ศาลาพยากรณ์ของพระเจ้า) 4) พระเจ้ากล่าวต่อต้านคนยุคนี้ที่ไม่สนใจคำเตือนนั้นที่มาโดยตรงจากพระเจ้า จนกระทั่งพวก
เขายอมรับพระมหากษัตริย์แท้จริงของชีวิตของพวกเขา จะไม่มีศาลาพยากรณ์มาอีก

23 ¹ Then **Jesus** spoke to the multitudes and to **His** disciples,

¹ แล้ว **พระเยซู** จึงได้พูดกับฝูงชนและกับเหล่าสาวกของ **พระองค์**

² saying, The scribes and the Pharisees sit on Moses' seat;

² พูดว่า พวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสีนั่งในตำแหน่งของโมเสส

Comments 23:1-2. The scribes and the Pharisees sit on the seat of leadership; as Moses led the Jews out of Egypt, they have the duty of leading, but not of judging.

ความหมาย 23:1-2 พวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสีนั่งบนที่นั่งของผู้นำ เหมือนที่โมเสสได้นำพวกยิวออกจากอียิปต์ พวกเขาเป็นหน้าที่ของผู้นำ แต่ไม่ใช่ผู้ตัดสิน

³ all things therefore, **how many if they might command** you, these **keep** and observe; **however, according to** their works do not, for they **speak**, and do not.

³ ดังนั้นทุกสิ่ง มีสักกี่คนถ้าพวกเขาจะสั่งคุณ สิ่งเหล่านี้เก็บไว้และสังเกต อย่างไรก็ตาม วิธีการของพวกเขาอย่าทำ เพราะพวกเขาพูด และไม่ทำ

⁴ **Moreover**, they bind heavy burdens and **hard to bear**, and lay them on **people's** shoulders; but they themselves **are not willing to** move them with their finger.

⁴ ยิ่งกว่านั้น พวกเขาผูกของหนักและแบกยาก และวางพวกนั้นลงบนไหล่ของผู้คน แต่พวกเขาพวกเขาเองไม่ยกมันขึ้นด้วยนิ้วของพวกเขาเอง

Comments 23:3-4. Because they have schooling, they lead the reading of Scripture, but they should not judge. However, all of them put themselves leading and judging when only the Lord is the judge. The Lord tells us to take the Scripture they read but do not follow their judging of the Scripture. Here, it means they judge what the Scripture says and lay rules and regulations for people without having the authority.

ความหมาย 23: 3-4 เพราะพวกเขามีการศึกษา พวกเขาจึงเป็นผู้นำอ่านพระคัมภีร์ แต่พวกเขาไม่ควรที่จะตัดสิน อย่างไรก็ตาม พวกเขาทั้งหลายยกตัวของพวกเขานี้เป็นผู้นำและตัดสินในเมื่อมีเพียงพระเจ้าเท่านั้นเป็นผู้ตัดสิน พระเจ้าบอกเราให้รับพระคำสอนที่พวกเขาอ่านแต่ไม่ติดตามคำตัดสินของพวกเขาของพระคัมภีร์ ในที่นี้ มันคือว่าพวกเขาตัดสินว่าอะไรที่พระคัมภีร์บอกและวางกฎระเบียบให้คนโดยที่ไม่มีอำนาจ

⁵ **Now** all their **deeds** they do to be seen **by people**; for they make broad their phylacteries, and enlarge their **tassels**,

⁵ เวลานี้การทำงานทั้งหมดของพวกเขาก็เพื่อให้ได้เป็นที่เห็นโดยผู้คน เพราะพวกเขาทำลัทธิพระบัญญัติใหญ่ของพวกเขา และขยายขอบเสื้อคลุมของเครื่องแต่งกายของพวกเขา

⁶ and love the chief place at **the** feasts, and the **first** seats in the synagogues,

⁶ และรักที่จะมีที่นั่งที่มีเกียรติในงานเลี้ยง และนั่งเป็นผู้นำในธรรมศาลา

⁷ and the **greetings** in the marketplaces, and to be called by **people**, Rabbi.

⁷ และเป็นที่ยกมือในตลาด และได้รับการเรียกจากผู้คน ราไบ

Comments 23:5-7. These verses have a clear meaning. You can see this behavior nowadays as well within the church; they do not dress as in the past, but all their clothes are from famous brand names. The wage for the clothes themselves can go to do more things for the Lord, but the things of this world have captured all humans, as the Bible tells us.

ความหมาย 23:5-7 ในตอนนี้มีความหมายชัดเจน คุณสามารถเห็นการกระทำนี้ในทุกวันนี้ด้วยเช่นกันภายในคริสตจักร พวกเขาไม่ได้แต่งตัวเหมือนสมัยก่อน แต่เครื่องแต่งกายของพวกเขาจะมีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับ ราคาของเสื้อผ้าแพงๆสามารถนำไปใช้ในงานของพระเจ้า แต่สิ่งของของโลกนี้ได้จับใจมนุษย์ทั้งหลาย ดังที่พระคัมภีร์บอกเราไว้

⁸ **But you shall** not be called Rabbi, for **One** is your **Teacher**; moreover, all you are **brothers**.

⁸ แต่เจ้าอย่าได้ให้ใครเรียกว่าราไบ เพราะ **พระหนึ่งเดียว** คือ **พระอาจารย์** ของเจ้าเพียงผู้เดียว นอกจากนี้ พวกเจ้าทุกคนเป็นพี่น้องกัน

Comments 23:8. “Rabbi” means my teacher or my master. In those times, the meaning of the rabbi was deeper than that of a teacher or master, as we think these days. A rabbi is a person who is qualified to surrender to him as the person who has the most knowledge, and all have to follow the Word as he interprets. Or you could say a rabbi is the person who knows the teachings of the Lord, and people must follow all they say; they almost replace God in people’s lives. Rabbis were highly respected in those times because they had school. In this world, school is higher than all because it measures you in a human way of living; to be lifted high, you just need to have school.

ความหมาย 23:8 “ราไบ” คือ ครูของข้าพเจ้า หรือ นายของข้าพเจ้า ในเวลาก่อนนั้น ความหมายราไบนั้นลึกกว่าครูหรือนาย ดังที่เราคิดในทุกวันนี้ ราไบคือคนซึ่งคนควรที่จะยอมจำนนต่อเขาตั้งเป็นคนผู้ซึ่งมีความรู้สูง และทุกคนติดตามและทำตามพระคำที่เขาตีความหมาย หรือคุณควรว่าราไบคือคนที่รู้คำสอนของพระเจ้า และคนต้องทำตามทางที่เขาพูด พวกเขาเกือบเหมือนแทนที่พระเจ้าของชีวิตของคน ราไบได้มีความนับถืออย่างสูงในเวลานั้นเพราะพวกเขาได้มีการศึกษา ในโลกนี้ การศึกษาคำสำคัญมากกว่าทั้งหมดเพราะในทางชีวิตของมนุษย์ เพื่อที่จะได้รับการยกขึ้นสูง คุณเพียงต้องมีการศึกษา

“For One is your Teacher.” This part of the verse refers to whom you should consider as the teacher of your life. Only Christ alone can have that place in your life. There is only one teacher in our lives, Christ the begotten Son of God.

“เพราะพระหนึ่งเดียวคือพระอาจารย์ของเจ้า” ในส่วนของพระคำเขียนนี้หมายถึงผู้ซึ่งคุณสมควรจะถือว่าเป็นอาจารย์ของชีวิตของคุณ มีแต่พระคริสต์เพียงผู้เดียวที่สามารถมีตำแหน่งนั้นในชีวิตของคุณ ที่มีเพียงพระอาจารย์เดียวในชีวิตของคุณ พระคริสต์พระบุตรที่พระเจ้าเป็นเจ้าให้กำเนิด

“Moreover, all you are brothers.” Because all have one Father, as the Bible tells us, we have one Father (the Creator), which is why we all are brothers (among believers). If you are not a believer, you will not call the Father to be your heavenly Father. In the eyes of the Lord, those who are not believers are just His created creatures, not His children. To be children of God, you must acknowledge the Lord Jesus, the begotten Son of God, as your Lord and follow the Father’s commandments.

“ยิ่งกว่านั้น พวกเจ้าทุกคนเป็นพี่น้องกัน” เพราะเราทุกคนมีพระบิดาเดียวกัน ดังที่พระคัมภีร์บอกเรา เรามีพระบิดาเดียว (พระเจ้าผู้สร้าง) ซึ่งนั่นคือทำไมเราทั้งหมดคือพี่น้อง (ในหมู่ผู้มีความเชื่อ) ถ้าคุณไม่ใช่ผู้ที่มีความเชื่อ คุณจะไม่ใช่พระบิดาว่าเป็นพระบิดาแห่งสวรรค์ของคุณ ในสายตาของพระเจ้า พวกนั้นซึ่งไม่เชื่อก็เป็นเพียงสิ่งที่พระองค์ได้สร้าง ไม่ใช่บุตรของพระองค์ เพื่อเป็นบุตรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า คุณต้องยอมรับว่าพระเจ้าทรงเป็นพระบุตรที่พระบิดาได้ให้กำเนิด ดังเป็นพระเจ้าของคุณและรับติดตามคำสั่งของพระบิดา

All humans are His creation (and, in this sense, His children), but some are rebellious children. The rebellious children are those that do not acknowledge the Father. The Father has created all things, but the rebellious children do not acknowledge the One who created them. The Father loves all His creation; He has only One Begotten Son and gave His Son for the redemption of all humans He has created. Many places in the Bible refer to the rebellious children by His Word and His actions, but you can see the Father’s love being greater than His anger.

มนุษย์ทุกคนคือสิ่งที่พระองค์สร้าง (และ ในความหมายนี้ เป็นลูกของพระองค์) แต่บางคนเป็นเด็กดื้อ เหล่าเด็กดื้อนี้คือพวกนั้นที่ไม่ยอมรับพระบิดา พระบิดาได้สร้างทุกอย่าง แต่เด็กดื้อไม่ยอมรับพระหนึ่งนั้นผู้ได้สร้างพวกเขา พระบิดาทรงรักพวกทั้งหมดที่พระองค์ได้สร้าง พระองค์มีพระบุตรที่ทรงให้กำเนิดเพียงองค์เดียวและได้ให้พระบุตรของพระองค์เพื่อการไถ่ถอนมนุษย์ทั้งหมดที่พระองค์ได้สร้าง หลายแห่งในพระคัมภีร์กล่าวถึงเด็กดื้อเหล่านี้โดยพระคำสอนของพระองค์และการกระทำของพระองค์ แต่คุณสามารถเห็นถึงความรักของพระบิดายิ่งใหญ่กว่าความโกรธของพระองค์

⁹ And call no **one** your father on the earth; for **One** is your **Father**, who is in heaven.

⁹ และอย่าเรียกผู้ใดว่าบิดาของเขาในโลก เพราะมีเพียง **หนึ่งเดียว** นั่นคือ **พระบิดา** ของเจ้าผู้อยู่ในสวรรค์

Comments 23:9. The Father discussed in this portion of Scripture is not about the father of the human body but the Father of the soul; this passage refers to the Father of your soul, not of the physical body. Because the soul comes from the Father, He is the Father of your soul.

ความหมาย 23:9 สิ่งที่พระบิดาได้สอนอยู่ในส่วนนี้ของพระคำสอนเขียนข้อนี้ซึ่งไม่ได้หมายถึงบิดาในร่างของมนุษย์แต่พระบิดาของวิญญาณ ในข้อนี้หมายถึงพระบิดาต่อวิญญาณของคุณ ไม่ใช่ของทางร่างกาย เพราะวิญญาณมาจากพระบิดา พระองค์เป็นพระบิดาของวิญญาณของคุณ

¹⁰ Neither be called masters, for **One** is your master, the **Christ**.

¹⁰ เช่นเดียวกันอย่าได้เรียกใครว่าเจ้านาย เพราะ **หนึ่งเดียว** คือนายของเจ้า คือ **พระคริสต์**

Comments 23:10. In this verse, master, or instructor in other translations, is Christ Himself, who obeys the Father even to death on the cross. Therefore, we humans should obey Christ; He is our master to follow. Love one another as Christ loves all humans and takes all their sufferings on the cross of Calvary. Love brothers in faith as Christ loves you in faith.

ความหมาย 23:10 ในข้อนี้ นาย หรือผู้สอนในคำแปลอื่น คือพระคริสต์พระองค์เอง ผู้ซึ่งเชื่อฟังพระบิดาจนถึงความตายบนกางเขน ดังนั้น เราเหล่ามนุษย์ควรจะได้เชื่อฟังพระคริสต์ พระองค์คือนายของเราเพื่อติดตาม รักกันและกันเหมือนดังที่พระคริสต์รักมนุษย์ทุกคนและยอมรับความทรมานของพวกเขาบนกางเขนของคาลวารี รักพี่น้องในความเชื่อดังที่พระคริสต์รักเราในความเชื่อ

"Moreover, the greatest among you will be your servant.

¹¹ ยิ่งกว่านั้น ผู้เป็นใหญ่ที่สุดในหมู่พวกเขาจะเป็นผู้รับใช้ของเจ้า

Comments 23:11. See Comments Matthew 20:26.

ความหมาย 23:11 มองความเห็นมัทธิว 20:26

¹² And whoever shall exalt himself will be humbled; and whoever shall humble himself will be exalted.

¹² และใครก็ตามที่ยกตัวเขาเองขึ้นจะถูกเหยียดลง และใครก็ตามที่จะถ่อมตัวเขาเองลงจะได้ถูกยกขึ้นสูง

Comments 23:12. We hear from many places on earth about famous people, and when pride gets hold of them, they all fall; nothing lasts. They fall because, in them, they lift themselves up and think they are wiser and better than other brothers; instead, they should be humble.

ความหมาย 23:12 เราได้ยินหลายที่ในโลกเกี่ยวกับผู้มีชื่อเสียง และเมื่อความทงครอบงำพวกเขา พวกเขาทั้งหมดก็ล้มเหลวไป ไม่มีอะไรคงอยู่ พวกเขาล้มลงเพราะ ในพวกเขา พวกเขายกตัวพวกเขาเองขึ้นและคิดว่าพวกเขาฉลาดกว่าและดีกว่าพี่น้องอื่นๆ แทนที่ พวกเขาควรจะได้ถ่อมตัวลง

¹³ But woe to you, scribes and Pharisees, hypocrites! For you shut the kingdom of the heavens before people; for you enter not, neither do you allow those who are entering to enter in.

¹³ แต่วิบัติแก่เจ้า พวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสี พวกหน้าซื่อใจคด! เพราะพวกเขาปิดอาณาจักรของสวรรค์ต่อผู้คน เพราะเจ้าเองไม่เข้าไป และเจ้าไม่ยอมให้พวกนั้นผู้ที่กำลังเข้าไปนั้นเพื่อเข้าไป

Comments 23:13. "Woe to you, scribes and Pharisees, hypocrites!" The woes come against the scribes and Pharisees because they do many things that are not right. They are leaders and have all the knowledge at those times, but they do a lot of damage to the people. The woes are important; rebuking the leaders is something that the Lord can only do; people had no right because they (the scribes and Pharisees) used the Scripture to take advantage of the commoners; that is why the woes are here (See John 9:22, John 9:34).

ความหมาย 23:13 "วิบัติแก่เจ้า พวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสี พวกหน้าซื่อใจคด!" ความวิบัติมาต่อพวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสีเพราะว่าพวกเขาทำหลายอย่างนั้นที่ไม่ถูกต้อง พวกเขาเป็นผู้นำและมีความรู้ในเวลานั้น แต่พวกเขาทำความเสียหายมากต่อผู้คน ความวิบัตินี้สำคัญมาก การตอบว่าเหล่าผู้นำนี้เป็นเพียงสิ่งที่พระเจ้าสามารถทำ ประชาชนไม่มีสิทธิเพราะพวกเขา(พวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสี)ได้ใช้พระคัมภีร์เพื่อเอาเปรียบคนสามัญ นั่นคือทำไมความวิบัติจึงมาที่นี่ (มองยอห์น 9:22 ยอห์น 9:34)

"For you enter not, neither do you allow those who are entering to enter in." They do not enter because all of their beliefs are that they are completely righteous and fulfill God's will, when in fact, they themselves do not know what the will of God is. Remember what the Bible tells us: if you lift yourself up and it is not the Lord lifting you up, you will be put down. That is what they have been doing; they lift themselves above and think they know everything. All they know is the traditions of men, which are being taught among each other, but they do not know the traditions of God. But also, they will not let the ones that could enter to find the way; as it is written, they teach their way to be the right way, not God's way to be the right way. You do not enter, and you do not want anyone else to enter also; this is the most selfish act. It is the worst thing to do by using the name of the Lord and claiming the name of the Lord.

"เพราะเจ้าเองไม่เข้าไป และเจ้าไม่ยอมให้พวกนั้นผู้ที่กำลังเข้าไปนั้นเพื่อเข้าไป" พวกเขาไม่เข้าเพราะความเชื่อของพวกเขาทั้งหมดนั้นว่ามีแต่พวกเขาที่ต้องทำตามและได้ทำตามคำสั่งของพระเจ้าสำเร็จ เมื่อจริงแล้ว พวกเขาพวกเขาเองไม่รู้จักคำสั่งของพระเจ้าเป็นเจ้าว่าคืออะไร จำด้วยว่าพระคัมภีร์บอกเราว่าอะไร ถ้าคุณยกตัวของตนเองขึ้นและมันไม่ใช่พระเจ้ายกคุณขึ้น คุณจะถูกลงมา นั่นคืออะไรที่พวกเขาได้ทำ พวกเขายกตัวของพวกเขาเองขึ้นเหนือและคิดว่าพวกเขารู้ทุกอย่าง ทั้งหมดที่พวกเขารู้คือประเพณีของคน ซึ่งได้มีสอนแก่กันและกัน แต่พวกเขาไม่รู้ประเพณีของพระเจ้าเป็นเจ้า แต่ด้วยกัน พวกเขาไม่ให้คนอื่นที่สามารถจะเข้าได้หาพบทาง ดังที่มันได้มีเขียนไว้ พวกเขาสอนว่าทางของพวกเขานั้นถูก

ต้อง ไม่ใช่ทางของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าที่ถูกต้อง เจ้าไม่เข้า และเจ้าจึงไม่ต้องการให้คนอื่นได้เข้าไปด้วย นี่เป็นการกระทำที่เห็นแก่ตัวอย่างมาก มันเป็นเรื่องที่แย่มากที่สุดที่ใช้พระนามของพระเจ้าและอ้างพระนามของพระเจ้า

14 Woe to you, scribes and Pharisees, hypocrites! For you devour widows' houses, and as a pretense, you make long prayers; therefore, you shall receive greater condemnation.

¹⁴ วิบัติแก่เจ้า พวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสี คนหน้าซื่อใจคด! เพราะพวกเจ้ายึดบ้านของหญิงม่าย และเสแสร้ง เจ้าทำการสวดเป็นเวลานาน ดังนั้น เจ้าจะได้รับโทษอันใหญ่กว่า

Comments 23:14. “For you devour widows' houses.” This woe shows exactly how they take advantage of those who already feel bad and discouraged, the widows that no one protects, and they do that to them. How bad is that? Do something to the ones who cannot fight back; the Lord has mercy for the widows, as it says in many places in the Bible.

ความหมาย 23:14 “เพราะพวกเจ้ายึดบ้านของหญิงม่าย” คำวิบัตินี้เองได้แสดงอย่างชัดเจนอย่างไรว่าพวกเขาได้เอาเปรียบพวกนั้นที่รู้สึกไม่ดีอยู่แล้ว และท้อแท้ เหล่าหญิงม่ายนั้นไม่มีใครคุ้มครอง และพวกเขาไปเช่นนั้นต่อพวกเขา แย่มากเท่าใดที่ทำอย่างนั้น? ทำสิ่งเลวร้ายต่อผู้ที่ไม่สามารถต่อสู้ต่อพวกเขาได้ พระเจ้ามีความสงสารต่อหญิงม่าย ดังที่มีบันทึกไว้ในหลายที่ในพระคัมภีร์

“And as a pretense, you make long prayers.” Really, they want to swallow up their inheritance; they devour widows' houses, forcing down their throats everything they can. Still, they present themselves as the ones to comfort the widows and make prayers to help the widows believe that their dead ones because of their prayers are in a good place. This makes widows feel obligated to give what they ask. They are hypocrites; they use God to take advantage of others, which is wrong to do. They take advantage of the widows' minds; that is what they do.

“และเสแสร้ง เจ้าทำการสวดเป็นเวลานาน” โดยจริงแล้ว พวกเขาต้องการที่จะกลืนกินมรดกของพวกเขา พวกเขากินบ้านของหญิงม่าย บังคับให้ลงไปในคอของพวกเขาทุกอย่างที่พวกเขาสามารถทำได้ ยังคง พวกเขาเสแสร้งเสนอตัวพวกเขาเองว่าเป็นพวกที่ปลอบหญิงม่ายและทำการสวดเพื่อช่วยให้หญิงม่ายนั้นเชื่อว่าคนตายเพราะคำสวดภาวนาของพวกเขาทำให้พวกที่ตายของพวกเขาอยู่ในที่ดี นี่ทำให้หญิงม่ายรู้สึกเป็นหนี้บุญคุณและให้ในสิ่งที่พวกเขาขอ พวกเขาคือพวกหน้าซื่อใจคด พวกเขาใช้พระเจ้าผู้เป็นเจ้าเพื่อเอาเปรียบคนอื่น ซึ่งมันเป็นการกระทำที่ผิด พวกเขาเอาเปรียบความคิดของหญิงม่าย นั่นก็คืออะไรที่พวกเขาทำ

15 Woe to you, scribes and Pharisees, hypocrites! For you traverse the sea and the dry land to make one convert; and when he becomes, you make him twofold more a son of hell than yourselves.

¹⁵ วิบัติแก่เจ้า พวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสี พวกหน้าซื่อใจคด เพราะเจ้าไปทางทะเลและทางบกเพื่อจะทำให้คนเข้ารีต และเมื่อได้เขาแล้ว เจ้าทำให้เขาเป็นลูกแห่งนรกมากกว่าเจ้าเองถึงสองเท่า

Comments 23:15. “Convert” or “proselyte” here refers to Gentile converts who had committed themselves to the teachings of the Jewish faith (converts to Judaism). This verse tells us that the scribes and Pharisees take the name of the Lord and go to teach to Gentiles, but the way they teach, instead of making the Gentiles come to the kingdom of God, they teach them how to walk straight to hell. We should remember that these converts are Gentiles, not children of God; the rule and law they cannot keep all because they are Gentiles. As the Bible tells us, if they make one (commandment) wrong, all is wrong. However, the Gentiles in those times could still be saved by faith in God, not by following Moses's Law.

ความหมาย 23:15 “เข้ารีต” หรือ “เปลี่ยนศาสนา” ในที่นี้คือพวกต่างชาติที่เข้ารีตพวกที่ซึ่งได้มอบตัวของพวกเขาเองต่อคำสอนของความเชื่อของพวกเขา (เข้ารีตต่อศาสนายิว) ในข้อนี้มันบอกเราว่าพวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสีใช้พระนามของพระเจ้าและไปยังพวกต่างชาติ แต่วิธีสอนของพวกเขา แทนที่จะนำพวกต่างชาติเข้าเพื่ออาณาจักรของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า พวกเขาสอนพวกเขาให้เดินตรงไปนรก เราไม่ควรจำไว้พวกเข้ารีตนี้เป็นคนต่างชาติ ไม่ใช่เด็กของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า กฎและระเบียบพวกเขาไม่สามารถถือได้ทั้งหมดเพราะพวกเขาเป็นคนต่างชาติ ดังที่พระคัมภีร์บอกเรา ถ้าคุณทำพระบัญญัติ(คำสั่ง)หนึ่งผิด ทุกอย่างก็ผิดด้วย อย่างไรก็ตาม พวกต่างชาติในเวลานั้นสามารถได้รอดโดยความศรัทธาในพระเจ้าผู้เป็นเจ้า ไม่ใช่โดยติดตามกฎของโมเสส

16 Woe to you, blind guides, who say, Whoever shall swear by the temple, it is nothing; but whoever shall swear by the gold of the temple, is bound by his oath.

¹⁶ วิบัติแก่เจ้า พวกนำทางตาบอด พวกที่ว่า ใครก็ตามที่จะสาบานโดยพระวิหารนั้น มันไม่มีอะไร แต่ถ้าใครก็ตามจะสาบานโดยทองคำของพระวิหารได้เป็นหนี้โดยคำสั่งสัญญา

Comments 23:16. “Shall swear” means to promise to do something; if you don’t keep the promise, a curse will come upon you. “Shall swear by the temple” means to do something valuable in the eyes of the Lord; God needs the heart to glorify the Lord; that is the Lord’s pleasure. “Shall swear by the gold of the temple” means to do something valuable in the eyes of the people. “He is a debtor” or “He is bound by his oath” means that they feel obligated with the gold (the promise to do something valuable in the eyes of the people) but not with the temple, and it shouldn’t be this way.

ความหมาย 23:16 “จะสาบาน” ในที่นี้คือคำสัญญาทำบางสิ่ง ถ้าคุณไม่รักษาคำสัญญา คำสาปจะมาถึงคุณ “จะสาบานโดยพระวิหาร” คือสัญญาว่าทำบางอย่างมีค่าสูงในสายตาของพระเจ้า พระผู้เป็นเจ้าต้องการใจที่บูชาพระเจ้า นั่นคือความพอใจของพระเจ้า “จะสาบานโดยทองคำของพระวิหาร” คือการทำบางอย่างที่มีค่าในสายตาของคน “เขาเป็นลูกหนี้” หรือ “เขาผูกมัดโดยคำสัญญาของเขา” บอกถึงว่าพวกเขาไม่ได้รู้สึกผูกมัดกับทองคำ (สัญญาเพื่อทำสิ่งมีค่าในสายตาของคน) แต่ไม่ใช่ด้วยพระวิหาร และมันไม่ควรจะเป็นเช่นนี้

The meaning of this verse relates to the traditions of the Jews. In those days, traditions played a big role and controlled the people; it was not the Scripture that controlled them, but the tradition. The Lord gives this woe to point out to them that it must be from the Lord, not by traditions, to control the people.

ความหมายในข้อนี้เกี่ยวกับประเพณีของพวกยิว ในเวลานั้น ประเพณีเป็นสิ่งสำคัญใหญ่และได้ใช้ควบคุมผู้คน มันไม่ใช่คำสอนในพระคัมภีร์วันที่ได้ควบคุมพวกเขา แต่เป็นประเพณี พระเจ้าให้คำวิบัตินี้เพื่อชี้แก่พวกเขาว่ามันต้องมาจากพระเจ้า ไม่ใช่โดยประเพณี เพื่อควบคุมคน

The tradition taught from generation to generation was that a person builds (or makes) something and takes it to the temple; most of the time, they build a small thing as a symbol of a promise. In those times, people came to the temple to give a gift and asked the leaders to keep them in prayer and promised that if they kept them in prayer continually, then next time, when they came to the temple, they would bring something bigger and more valuable, and they could keep the small thing for themselves. The next person goes and promises bigger, and if you want the Lord to accept you, you have to build something bigger, more valuable, and better than the person before you. This is a teaching from greed because they use the Lord to satisfy their greed, and this is wrong, and that is why, in the Bible, the Lord always calls them hypocrites. The Lord never asks this, but this has become a tradition, which is wrong in God’s eyes (See also Matthew 15:5-9).

ประเพณีที่ได้เรียนมาจากรุ่นก่อนๆนั้นว่าหากผู้ใดสร้าง (หรือทำ) บางอย่างและนำมาไปยังพระวิหาร ส่วนใหญ่แล้วในเวลานั้น พวกเขาสร้างสิ่งเล็กๆเหมือนดังเป็นสัญลักษณ์ของสัญญา ในเวลาอันก่อนนี้ ผู้คนได้มาที่พระวิหารเพื่อให้ของถวายและได้ขอผู้นำให้เก็บพวกเขาในการสวดและได้สัญญาว่าถ้าพวกเขาได้เก็บพวกเขาในคำสวดตลอดเวลา ในภายหน้า เมื่อพวกเขาได้มายังพระวิหารอีก พวกเขาจะนำของที่ใหญ่กว่าและมีค่ามากกว่า และถ้าคุณต้องการให้พระเจ้ารับคุณ คุณสร้างบางอย่างใหญ่กว่า มีค่ามากกว่า และดีกว่าคนก่อนหน้าคุณ นี่คือการสอนจากความโลภเพราะพวกเขาใช้พระเจ้าเพื่อ

พวกเขาสามารถเก็บส่วนเล็กๆก่อนนี้สำหรับพวกเขาเอง ต่อไปคนที่มาและสัญญาใหญ่กว่า และถ้าคุณต้องการให้พระเจ้ายอมรับคุณ คุณต้องนำของใหญ่กว่าและมีค่ามากกว่าก่อนนี้นำมาก่อนคุณ การสอนเช่นนี้มาจากความโลภเพราะพวกเขาใช้พระเจ้าเพื่อตอบสนองความโลภของพวกเขา และนี่เป็นสิ่งผิด และนั่นคือทำไม ในพระคัมภีร์ ตลอดเวลาที่พระเจ้าทรงเรียกพวกเขาว่าคนหน้าซื่อใจคด พระเจ้าไม่ได้ขอสิ่งนี้ แต่นี่กลายเป็นพิธีปฏิบัติ ซึ่งเป็นสิ่งผิดในสายตาของพระผู้เป็นเจ้า(ดูด้วยกันมองมัทธิว15:5-9)

People come in and see the temple, but they can’t feel the Lord. This feeling is happening today as well in many churches. But, when the scribes and Pharisees explain to do the tradition, building up, and then adding, this makes people believe that they are part of whatever has been built upon (because it is a tradition, people just need to feel they are part of it). But this is never taught by the Lord.

ประชาชนเข้ามาและเห็นวิหาร แต่พวกเขาไม่สามารถรู้สึกพระเจ้า ความรู้สึกนี้เกิดขึ้นในทุกวันนี้ด้วยเช่นเดียวกันในหลายๆโบสถ์ แต่ เมื่อพวกธรรมาจารย์และฟาริสีอธิบายเพื่อทำประเพณีนี้ การสร้าง และแล้วการเพิ่มเติม สิ่งนี้ทำให้ผู้คนเชื่อนั้นว่าพวกเขาเป็นส่วนประกอบอะไรก็ตามที่สร้างขึ้น (เพราะมันคือประเพณี คนเพียงต้องการที่จะรู้สึกว่าเป็นส่วนร่วมของมัน) แต่สิ่งนี้ไม่เคยสอนโดยพระเจ้า

¹⁷ Foolish and blind! For which is greater, the gold, or the temple that is sanctifying the gold?

¹⁷ พวกคนโง่และตาบอด! อะไรซึ่งยิ่งใหญ่กว่า ทองคำ หรือพระวิหารนั้นที่กำลังชำระทองคำให้บริสุทธิ์?

¹⁸ And, Whoever shall swear by the altar, it is nothing; but whoever shall swear by the gift upon it, he is bound by his oath.

¹⁸ และ ใครก็ตามที่สาบานต่อแท่นบูชา มันไม่มีอะไร แต่ใครก็ตามที่จะสาบานโดยของที่อยู่บนมัน เขาผูกมัดด้วยคำสาบานของเขา

Comments 23:18. This verse alone tells us to know how people's eyes see things, not as the Lord sees. Things that the eyes see have meaning for people; that is why the Bible always tells us that the Lord sees the heart and not the things. Think about it this way: when humans see the altar, what do they really see? Do they see the altar representing the Lord or the things on it (the gold)? Which is more likely for humans to see? (See Isaiah 66:1-2; Acts 7:48-50).

ความหมาย 23:18 ในข้อนี้ถ้าฟังบอกเขาให้รู้ว่าในสายตาของประชาชนเห็นบางอย่าง ไม่ใช่อย่างที่พระเจ้าเห็น สิ่งๆ นั้นเห็นมีความหมายสำหรับคน นั่นคือทำไมพระคัมภีร์ตลอดเวลาบอกเขานั่นว่าพระเจ้าเห็นภายในใจและไม่ใช้สิ่งต่างๆ คิดเกี่ยวกับมันแบบนี้ เมื่อมนุษย์มองแท่นบูชา อะไรคือสิ่งที่เขาเห็นจริงๆ? พวกเขาเห็นแท่นบูชาที่เป็นเสมือนพระเจ้าหรือว่าเห็นสิ่งบนแท่นบูชา (ทองคำ)? สิ่งไหนอะไรคือสิ่งที่มนุษย์เห็น? (มองใน อิสยาห์ 66:1-2 กิจการของอัครสาวก 7:48-50)

19 Blind! For which is greater, the gift, or the altar that is sanctifying the gift?

¹⁹ พวกดาบอด อะไรที่ยิ่งใหญ่กว่า ของขวัญ หรือแท่นบูชาที่นำทำให้ของเหล่านั้นศักดิ์สิทธิ์?

20 The one therefore having sworn by the altar, swears by it, and by all things upon it.

²⁰ ดังนั้นใครก็ตามที่สาบานโดยแท่นบูชา ได้สาบานโดยมัน และโดยทุกสิ่งที่อยู่บนมัน

21 And the one having sworn by the temple, swears by it, and by the One dwelling in it.

²¹ และใครที่ได้สาบานโดยพระวิหาร ได้สาบานโดยมัน และโดย **พระองค์หนึ่ง** ผู้ทรงประทับอยู่ในมัน

22 And the one having sworn by the heaven, swears by the throne of God, and by the One sitting upon it.

²² และผู้ที่ได้สาบานโดยสวรรค์ สาบานโดยที่ประทับของ **พระผู้เป็นเจ้า** และโดย **พระองค์หนึ่ง** ผู้นั่งบนมัน

Comments 23:19-22. These verses talk about seeing God or the things around. When you swear by the altar or temple, you swear by God. That is, you say a word of promise to the altar or in the temple; for example, you promise some fast or prayer just between you and God, but you don't take it seriously. Yet, if you swear by the things, like if you promise to do something valuable, for example, to build something in the temple or bring something to the altar, a sacrifice or gift, you say that you must do it because people can see what you bring; and most people boast about what they bring.

ความหมาย 23:19-22 ในข้อนี้บอกเกี่ยวกับมองเห็นพระเจ้าหรือสิ่งต่างๆรอบๆ เมื่อคุณสาบานโดยแท่นบูชาหรือพระวิหาร คุณสาบานโดยพระผู้เป็นเจ้า นั่นคือ คุณพูดคำของสัญญาต่อแท่นบูชาหรือในพระวิหาร ตัวอย่างเช่น คุณสัญญาอดอาหารถวายหรือสวดภาวนาเป็นเพียงสัญญาระหว่างคุณกับพระเจ้า แต่คุณไม่ถือเอามันจริงๆจังๆ ถึงอย่างนั้น ถ้าคุณสัญญาด้วยสิ่งของ เหมือนว่าคุณสัญญาเพื่อทำบางอย่างมีค่า ตัวอย่างเช่น เพื่อสร้างบางอย่างในพระวิหารหรือนำสิ่งถวายต่อแท่นบูชา เครื่องบูชาหรือของขวัญ คุณบอกว่าคุณนั้นต้องทำมันเพราะผู้คนสามารถเห็นว่าเรานำสิ่งใดมา และคนส่วนมากต้องการรอดถึงสิ่งที่พวกเขานำมา

23 Woe to you, scribes and Pharisees, hypocrites! For you pay tithes of mint and anise and cumin, and you have neglected the weightier matters of the law, justice, and mercy, and faith; now these it behooved you to do, and the others not to have left undone.

²³ วิบัติแก่เจ้า พวกธรรมจารย์และพวกฟาริสี พวกหน้าซื่อใจคด! เพราะเจ้าให้สิบชักหนึ่งของสาระแหน่ ยี่ห่วยและขมิ้น และเจ้าได้ละเลยเรื่องสำคัญกว่าของกฎหมายเจ้าแต่ละส่วนสำคัญของพระราชาบัญญัติ ความยุติธรรม และความเมตตา และความเชื่อ บัดนี้สมควรแล้วที่พวกเจ้าจะทำ และอย่างอื่นก็อย่าละเลย

Comments 23:23. This verse lets us know that even though you choose to do small things that people don't need to see, you make it significant to be known because of the aroma (even when you choose to do small things, you choose them such that people will notice you). Because you choose to do small things, you pick the things that you do not need to invest your time to do, but they look big because of the smell and the aroma. People walking by can smell them, but actually, you did nothing significant. Also, as an example of a job, one job is in the front, but all the heavy labor jobs are behind; however, you do not do those labor jobs, but you do only the decorating jobs in the front. This is also only to show that you do work, but in fact, you did nothing significant.

ความหมาย 23:23 ในข้อนี้บอกให้เราเห็นว่าถึงแม้เรานั้นเลือกทำสิ่งเล็กน้อยที่คนไม่ต้องเห็น ถึงอย่างนั้นคุณทำมันให้เป็นสำคัญเพื่อให้คนรู้เพราะกลิ่นหอม(ถึงแม้ว่าเมื่อคุณเลือกทำสิ่งเล็กน้อย คุณเลือกสิ่งนั้นที่ผู้คนสังเกตเห็นคุณได้ง่าย) เพราะคุณเลือกทำสิ่งเล็กน้อย คุณเลือกสิ่งนั้นที่คุณไม่ต้อง

ใช้เวลาของคุณนานเพื่อทำ แต่พวกมันมองใหญ่โตเพราะได้กลิ่นและกลิ่นหอม ผู้คนเดินผ่านไปมาสามารถได้กลิ่นพวกมัน แต่จริงๆแล้ว คุณไม่ได้ทำอะไรที่เลยสำคัญ ด้วยกัน ตัวอย่างของงานเช่น งานอย่างหนึ่งที่อยู่ข้างหน้า แต่งานแรงงานหนักๆอยู่ข้างหลัง อย่างไรก็ตาม คุณไม่ทำงานประเภทนั้น แต่คุณเพียงทำงานตกแต่งข้างหน้า นี่ด้วยกันคือเพียงเพื่อแสดงนั้นว่าคุณทำงาน แต่จริงๆแล้ว คุณไม่ได้ทำอะไรที่สำคัญ

24 Blind guides! Those straining out the gnat, and swallowing the camel!

²⁴ พวกนำทางตาบอด! พวกที่กรองเอาลูกน้ำออก และกลืนนอูฐทั้งตัว!

Comments 23:24. “Straining out the gnat” is like when we try to justify the deeds we do, the small little deeds. We see these deeds are wrong, but the bad thing itself, which is like the camel size, we hide it inside and don’t get rid of it. However, we get rid of little things, but the real big things we hid them. For example, we get rid of cigarettes and alcohol, but inside of us, we don’t really see them as bad; we just do not want to do those deeds. If we can think we don’t do it, why don’t we see inside that it is completely wrong and not good?

ความหมาย 23:24 “กรองลูกน้ำออก” นี้เหมือนว่าเมื่อเราพยายามทำให้เหมาะสมของงานที่เราทำ ถึงแม้จะเป็นงานเล็กๆ เราเห็นว่างานเหล่านี้ผิดแต่สิ่งที่ผิดมันเอง ซึ่งเหมือนดังขนาดของตัวนอูฐ เราซ่อนมันไว้ภายในและไม่ทิ้งมันไปเสีย อย่างไรก็ตาม เราเลิกทำสิ่งเล็กๆ แต่สิ่งใหญ่จริงๆเราซ่อนพวกมันไว้ ตัวอย่างเช่น เราเลิกบุหรี่และเหล้า แต่ในใจของเรา จริงแล้วเราไม่เห็นพวกมันไม่ดี เราเพียงแต่ไม่ยอมทำพวกมัน ถ้าเราสามารถคิดว่าเราไม่ทำมัน ทำไมภายในของเรานั้นไม่มองเห็นว่ามันเป็นสิ่งผิดและไม่ดีจริงๆ?

Q: How do we achieve this? **A:** When tests come, to think by our own strength, we can’t do it. Grab the Word in the heart we have, the Word that we memorize, that the Lord wants us to memorize; the Word only can help.

คำถาม: ทำอย่างไรเราจึงจะทำสิ่งเหล่านี้ให้สำเร็จได้? **คำตอบ:** เมื่อมีการทดสอบ เพื่อให้คิดว่าโดยกำลังของเราเอง เราไม่สามารถทำมันได้ ยึดพระคำสอนในใจที่เรามีอยู่ พระคำสอนนั้นที่เราท่องจำ คำนั้นที่พระเจ้าต้องการให้เราจำ มีเพียงพระคำสอนเท่านั้นจะสามารถช่วยได้

Q: Why should we memorize the Word of the Bible? **A:** Memorization of the Word is important. It is different in the human way of thinking; if we memorize the Word, when temptation thoughts come you can call the Word right away. By memorizing the Bible, the mind pulls up the thoughts right away without thinking (there is like an automatic reaction that comes to counterattack the temptation). The Lord encourages us to memorize the Bible; if we memorize the Word in our hearts, then when things happen, instantly, the Holy Spirit goes through the Word and will bring up the light in our eyes to help us.

คำถาม: ทำไมเราต้องจำพระคำสอนของพระคัมภีร์? **คำตอบ:** จดจำพระคำสอนนั้นสำคัญ มันแตกต่างจากการคิดของมนุษย์ ถ้าเราท่องจำพระคำสอน เมื่อความคิดของการยั่วยวนมาถึงคุณสามารถเรียกพระคำสอนออกมาได้ทันที โดยจดจำพระคัมภีร์ ภายในเราสามารถดึงความคิดออกมาได้ทันทีโดยไม่ต้องคิด (ตั้งเป็นโดยธรรมชาตินั้นเพื่อมาต่อต้านสิ่งยั่วยวน) พระเจ้าสนับสนุนเราให้จำพระคัมภีร์ ถ้าเราจำพระคำสอนได้ในใจของเรา แล้วเมื่อมีสิ่งใดเกิดขึ้น ในทันที พระวิญญาณบริสุทธิ์ผ่านไปตามในพระคำสอนและจะนำความสว่างขึ้นในตาของเราเพื่อช่วยเรา

25 Woe to you, scribes and Pharisees, hypocrites! For you cleanse the outside of the cup and of the platter, but inside they are full of greed and self-indulgence.

²⁵ วิบัติแก่เจ้า พวกธรรมมาจารย์และพวกฟาริสี คนหน้าซื่อใจคด! เพราะพวกเจ้าทำความสะอาดเพียงแต่ภายนอกถ้วยชามและของถาด แต่ภายในพวกมันเต็มไปด้วยความโลภและความหลงตัวเอง

26 Blind Pharisee! Cleanse first the inside of the cup and of the platter so that the outside of them might become clean also.

²⁶ เจ้าพวกฟาริสีตาบอด! ทำความสะอาดก่อนภายในถ้วยและถาดดังนั้นเพื่อให้ภายนอกของพวกมันจะได้มีความสะอาดด้วยกัน

Comments 23:25-26. The cup and platter themselves; they clean the outside of the cup and platter, not the inside that has been cleaned, but they clean the outside. These verses refer also to the outside of some Christians; some call themselves Christians but only their appearance shows as Christian, but their inside itself has never yet been cleansed. It is the same as the leaders in the old times; they dress as kings, but inwardly, they are dirtier than the house of animals. Also, many of us look outwardly nice, but our hearts are full of negativity. You cannot be clean just on the outside; the Word has told us that if we do not clean within, the outside has no meaning in the eyes of the Lord. Remember that the Bible always tells us that the Lord looks inside the heart and mind.

ความหมาย 23:25-26 ถ้วยและถาดพวกมันเอง พวกเขาทำความสะอาดเพียงแต่ภายนอกถ้วยและชาม ไม่ใช่อภายในเท่านั้นที่ได้สะอาด แต่พวกเขาทำความสะอาดภายนอก ในข้อเขียนนี้ด้วยกันกล่าวถึงภายนอกของคริสเตียนบางคน พวกที่เรียกตัวพวกเขาเองว่าคริสเตียนแต่เป็นเพียงภายนอกของพวกเขาเพื่ออวดว่าเป็นคริสเตียน แต่ภายในของพวกเขาไม่สะอาด มันเช่นเดียวกันกับผู้นำในอดีต พวกเขาแต่งตัวตั้ง

พระราชอา แต่ภายใน พวกเขาสกปรกมากกว่าคอกสัตว์ ด้วยกัน หลายคนในพวกเขา มองภายนอกดี แต่ในใจของเราเต็มไปด้วยผลลบ คุณไม่สามารถ
ทำความสะอาดเพียงแต่ข้างนอก พระคำสอนได้บอกเราไว้ นั่นว่าถ้าเราไม่ทำความสะอาดภายใน ข้างนอกไม่มีความหมายอะไรต่อสายตาของพระเจ้า
จำไว้เสมอ นั่นว่าตลอดเวลาพระคัมภีร์บอกเรา นั่นว่าพระเจ้ามองในใจและความคิด

²⁷ Woe to you, scribes and Pharisees, hypocrites! For you are like whited tombs, which from outside indeed appear beautiful, but from within are full of bones of the dead, and of all uncleanness.

²⁷ วิบัติแก่เจ้า พวกธรรมมาจารย์และพวกฟาริสี คนหน้าซื่อใจคด! เพราะพวกเจ้าเป็นเหมือนหลุมศพสีขาว ซึ่งมองสวยเพียงแต่ภายนอก แต่ภายใน
เต็มไปด้วยกระดูกคนตาย และสิ่งไม่สะอาด

²⁸ Even so you also outwardly indeed appear righteous to men, but inwardly you are full of hypocrisy and lawlessness.

²⁸ ถึงแม้พวกเจ้าเองด้วยกันจริงแล้วภายนอกมองเหมือนผู้ถูกต้องต่อผู้คน แต่ภายในเจ้าเต็มไปด้วยความหน้าซื่อใจคดและความชั่วช้า

Comments 23:27-28. The meaning in these verses is similar to that in verses 25 to 26. “Whited tombs” or “Whitewashed tombs” are used to compare the actions they make; they look beautiful on the outside, but for God, the inwardly is to be cleaned up, not just to put the unclean in a corner or push it out in the corner and let it rot. That is why their actions are compared to a tomb; inside a tomb, there are only dead bones (the unclean is kept inside); they just decorate the outside, but the inside of their hearts is full of uncleanness.

ความหมาย 23:27-28 ความหมายในข้อเหล่านี้คล้ายกับในข้อ 25-26 “หลุมศพสีขาว” หรือ “หลุมศพล้างสีขาว” เป็นคำเปรียบเทียบของการกระทำ
ของพวกเขาที่ทำ พวกเขา มองสวยงามแต่ภายนอก แต่สำหรับพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า ภายในคือต้องสะอาดด้วย ไม่ใช่เพียงผลลึกลับสกปรกใส่ไว้ในมุมหรือผล
มันออกใส่ในมุมและปล่อยให้มันเน่า นั่นคือทำไมจึงเปรียบเทียบการกระทำของพวกเขา กับอุโมงค์ฝังศพ ภายในอุโมงค์ฝังศพ ที่นั่นเต็มไปด้วยกระดูกคนตาย
(เก็บสิ่งไม่สะอาดไว้ข้างใน) พวกเขาเพียงตกแต่งภายนอก แต่ภายในใจของพวกเขา มันเต็มไปด้วยสิ่งไม่สะอาด

Similarly, nowadays, in the church, people walk in beautiful dresses, but how many are cleaned inwardly? They should read these woes.

คล้ายๆกัน ในทุกวันนี้ ในโบสถ์ คนเดินไปมาด้วยเสื้อผ้าสวยงาม แต่มีกี่คนที่สะอาดภายใน? พวกเขาควรที่จะอ่านคำวิบัติเหล่านี้

²⁹ Woe to you, scribes and Pharisees, hypocrites! For you build the tombs of the prophets, and arrange the monuments of the righteous,

²⁹ วิบัติแก่เจ้า พวกธรรมมาจารย์และฟาริสี พวกหน้าซื่อใจคด! เพราะพวกเจ้าสร้างหลุมฝังศพให้ศาสดาพยากรณ์ และตกแต่งอนุสาวรีย์ของผู้ถูกต้อง

Comments 23:29. In that time, people literally built the tombs of the prophets they killed just to cover up what they did to them and to appear innocent. They built the tombs for them to be able to pretend they were innocent.

ความหมาย 23:29 ในเวลานั้น ผู้คนอย่างแท้จริงสร้างอุโมงค์ฝังศพของศาสดาพยากรณ์ซึ่งพวกเขาได้ฆ่าเพียงเพื่อปกปิดว่าตนได้ทำอะไรไปต่อพวกเขา
และทำเหมือนตนเองบริสุทธิ์ พวกเขาสร้างอุโมงค์ฝังศพสำหรับพวกเขาเพื่อสามารถแสดงได้ว่าพวกเขาได้เป็นคนบริสุทธิ์

³⁰ and you say, If we had lived in the days of our fathers, we would not have been partakers with them in the blood of the prophets.

³⁰ และเจ้าพูดว่า ถ้าหากเราได้อยู่ในรุ่นของพ่อของเราแล้ว เราจะไม่มีส่วนร่วมในการทำของพวกเขา ให้เลือดของพวกเขา ศาสดาพยากรณ์ตก

³¹ Therefore, you bear witness to yourselves, that you are sons of those having killed the prophets.

³¹ ดังนั้นเอง เจ้าเป็นพยานให้แก่ตนเองนั้นว่า เจ้าเป็นลูกของพวกที่ได้ฆ่าเหล่าศาสดาพยากรณ์

³² Then you fill up the measure of your fathers.

³² แล้วพวกเจ้าจึงเต็มให้เต็มถ้วยของพ่อเจ้า

Comments 23:30-32. Also, they condemn their father’s generation to be the guilty ones, not them, but they themselves do not act differently than how their fathers did.

ความหมาย 23:30-32 ด้วยกัน พวกเขา กล่าวโทษยุคก่อนของพ่อของพวกเขาว่าเป็นผู้ทำผิด ไม่ใช่พวกเขา แต่พวกเขาพวกเขาเองเองก็ไม่ได้ทำ
แตกต่างไปจากรุ่นพ่อของพวกเขาที่ได้ทำ

³³ Serpents! Offspring of vipers! How shall you escape from the judgment of hell?

³³ เจ้าพวกงูร้าย! พวกลูกของงูร้าย! พวกเจ้าจะหนีจากวันตัดสินสุนทรภักได้อย่างไร?

Comments 23:33. “Serpents” and “brood or offspring of vipers.” It has a deeper meaning, the way the Lord called them. They are the ones who claim to know it all; they claim among His own people that the word of the Lord is in them. They can quote what is written because they are the ones who keep the Scripture, but when they interpret the Scripture to His people, they talk from their own understanding and teach wrong things to His children. Only they know what is written and hide it from His children to see. When they make out the teachings to His children, they use their own understanding.

ความหมาย 23:33 “เจ้าพวกงูร้าย” และ “พวกลูกของงูร้าย” มันได้มีความหมายลึก ในการที่พระเจ้าได้เรียกพวกเขาเช่นนั้น พวกเขาคือพวกที่อ้างว่ารู้มันทุกอย่าง พวกเขาอ้างในหมู่คนของพระองค์นั้นว่าคำพูดของพระเจ้าคืออยู่ในพวกเขา พวกเขาสามารถอ้างว่าอะไรก็ได้มีเขียนเพราะพวกเขาเป็นผู้ที่รักษาศาสนะคัมภีร์ แต่เมื่อพวกเขาแปลพระคัมภีร์ต่อประชาชนของพระองค์ พวกเขาพูดจากความเข้าใจของพวกเขาเองและสอนสิ่งผิดแก่เด็กของพระเจ้า มีเพียงพวกเขาเท่านั้นที่ได้มีเขียนว่าอะไรและซ่อนมันจากเด็กของพระเจ้าที่จะเห็น เมื่อพวกเขาออกมาสอนต่อเด็กของพระเจ้า พวกเขาใช้จากความเข้าใจของพวกเขาเอง

³⁴ **Because of this, behold, I send to you prophets, and wise men, and scribes; some of them you will kill and crucify; and some of them you will scourge in your synagogues, and will persecute from city to city;**

³⁴ เพราะเหตุนี้ ดูเถิด **เรา** ส่งมายังเจ้าศาสดาพยากรณ์ และพวกนักปราชญ์ และพวกธรรมมาจารย์ บางคนของพวกเขาเจ้าจะฆ่าและตรึงบนกางเขน และบางคนของพวกเขาเจ้าจะเฆี่ยนตีในธรรมศาลาของเจ้า และจะขับไล่จากเมืองหนึ่งไปอีกเมืองหนึ่ง

Comments 23:34. “Because of this ...” This verse itself supports the verses before; because of what they did as told in this verse, the judgment of the Lord comes upon them. They do these, all written they did to His prophets; some they killed, and some they kicked out of town. They do not listen to the prophets of the Lord, but when the false ones appear, they all turn to accept and lead the children of the Lord astray. From the false ones that come in among the children of God, it is not because they do not know, but because they can benefit, so they take sides and let greed have power over them.

ความหมาย 23:34 “เพราะเหตุนี้ ...” ข้อนี้มันเองสนับสนุนข้อเขียนก่อนนี้ เพราะว่าอะไรที่พวกเขาได้ทำได้ออกในข้อเขียนนี้ คำพิพากษาของเจ้ามาบนพวกเขา พวกเขาทำสิ่งเหล่านี้ ทั้งหมดที่ได้เขียนพวกเขาได้ทำต่อศาสดาพยากรณ์ของพระองค์ บางคนพวกเขาได้ฆ่า และบางคนพวกเขาได้ขับออกจากเมือง พวกเขาไม่ฟังคำกล่าวของศาสดาพยากรณ์ของพระเจ้า แต่เมื่อพวกจอมปลอมแปลงมา พวกเขาทั้งหมดหันไปยอมรับและนำทางเด็กของพระเจ้าให้หลงไป จากพวกปลอมแปลงนั้นที่มาในหมู่เด็กของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า มันไม่ใช่เพราะว่าพวกเขาไม่รู้ แต่เพราะพวกเขาสามารถทำประโยชน์ ดังนั้นเขาจึงเข้าข้างและปล่อยให้ความโลภมีอำนาจเหนือพวกเขา

³⁵ **so that upon you may come all the righteous blood shed upon the earth, from the blood of Abel the righteous to the blood of Zachariah son of Berekiah, whom you killed between the sanctuary and the altar.**

³⁵ ดังนั้นตกลงบนพวกเจ้าโลหิตของผู้ชอบธรรมทั้งหมดที่ตกบนโลก จากโลหิตของผู้ชอบธรรมเอเบลจนถึงโลหิตของเศคาริยาห์บุตรของบารักคยา ซึ่งเจ้าได้สังหารระหว่างพระวิหารกับแท่นบูชา

Comments 23:35. The Lord Jesus never cut off the Old Testament; the Lord came to fulfill the prophecy of the Bible. The Old and the New have a joining part: One God, with two portions of activity, the Old Law by the order and the New Law by grace and mercy, both from One God. You cannot take only the New and ignore the Old, but not that many people read the Old Testament and take it as important. The Lord gives all things for good reason; the entire Bible is one; you cannot have the New Testament without the Old Testament. But, because of the grace of the Lord, the New Testament came for all humanity. When the Jews read the Old Testament, many places are linked to the New Testament; they can shut off their own ears and hearts, but they can't ignore it, and it speaks loud for them. The Jews cannot escape the Old and the New together; just because they are His people, it does not mean they do not need the blood of the Lord Jesus to enter heaven. They are still responsible for the blood of the Old Testament prophets even if we live by grace now. However, they can all enter heaven by grace and mercy if they repent and accept salvation through the blood of the beloved Son of God with their whole hearts, not only by their heads.

ความหมาย 23:35 พระเยซูเจ้าไม่เคยละทิ้งพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม พระเจ้าได้มาเพื่อให้คำพยากรณ์ของพระคัมภีร์ครบสมบูรณ์ พระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมและพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่มีส่วนร่วมต่อกันและกันในกิจการ พระเจ้าเป็นเจ้าของคัมภีร์ด้วยสองส่วนของการกระทำ กฎเก่าโดยคำสั่งและกฎใหม่โดยพระคุณและความเมตตา ทั้งสองจากพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของคัมภีร์ คุณไม่สามารถใช้เพียงพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่และ

ไม่สนใจพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม แต่นั่นมีจำนวนน้อยคนที่อ่านพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมและถือว่ามันสำคัญ พระเจ้าให้ทุกสิ่งด้วยเหตุผลที่ดี พระคัมภีร์ทั้งเล่มเป็นหนึ่ง คุณไม่สามารถถือพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่โดยไม่มีพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม แต่ เพราะความเมตตาของพระเจ้า พระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ได้สำหรับมนุษย์ทั้งหมด พวกเขาเมื่ออ่านพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม ในหลายแห่งโยถึงพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ พวกเขาสามารถเปิดหัวใจของพวกเขา แต่พวกเขาไม่สามารถไม่สนใจมัน และมันได้มีเสียงพูดดังสำหรับพวกเขา พวกเขาไม่สามารถหนีพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมและพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ เพียงเพราะพวกเขาเป็นคนของพระองค์ มันไม่ได้หมายความว่าพวกเขาไม่ต้องการพระโลหิตของพระเยซูเจ้าเพื่อเข้าสวรรค์ พวกเขาจะต้องรับผิดชอบต่อเลือดของคาสตาพยากรณ์ของพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม ถึงแม้ว่าเราอยู่โดยพระเมตตาในเวลา นี้ อย่างไรก็ตาม พวกเขาทั้งหมดสามารถเข้าสู่สวรรค์โดยพระเมตตาและพระกรุณาถ้าพวกเขากลับตัวและยอมรับความรอดผ่านโดยเลือดของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้าด้วยใจทั้งหมดของพวกเขา ไม่ใช่เพียงโดยความคิดของพวกเขา

³⁶ Truly I say to you, All these things will come upon this generation.

³⁶ จริงๆแล้ว เรา จะบอกแก่เจ้า ทุกอย่างจะมายังยุคนี้

Comments 23:36. This is the portion (the woes) for His own people to take full responsibility. Until the end of the Old Testament, His own people were the ones who had to take responsibility for mistreating the prophets of the Lord. **With** the end of the Old Testament, the new generation started, the generation of grace and mercy. The new generation of humans has a chance to be saved through the blood of God's Beloved Son. The grace and mercy started through the death of God's Own Son. Imagine His Son as the bridge; all the Gentiles and the world walk under that bridge to enter the kingdom of the heavens. But His own chosen people still walk in a circle; they do not want to accept God's beloved Son; then and now, they still have that line of walk, and not many choose the bridge. This verse tells them that this generation of the Old Testament will end.

ความหมาย 23:36 ในส่วนนี้ (ความวิบัติ) สำหรับประชาชนของพระองค์ที่ต้องรับผิดชอบเต็มที่ จนกระทั่งจบพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม ประชาชนของพระองค์ได้คือผู้ที่ต้องรับผิดชอบสำหรับการที่ลบหลู่เหล่าคาสตาพยากรณ์ของพระเจ้า ด้วยจุดจบของพันธสัญญาเดิม ยุคใหม่ได้เริ่มต้น ยุคแห่งความเมตตาและกรุณา ในยุคใหม่ของมนุษย์ได้มีโอกาสเพื่อความรอดโดยโลหิตของพระบุตรสุดที่รักของพระเจ้า พระคุณและเมตตาได้เริ่มต้นด้วยความตายของพระบุตรของพระองค์เอง จินตนาพระบุตรเป็นสะพานให้เข้า คนต่างชาติทั้งหมดและทั้งโลกเดินภายใต้สะพานนั้นเพื่อเข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ แต่ประชาชนของพระองค์ยังคงเดินในวงกลม พวกเขาไม่ต้องการเพื่อยอมรับพระบุตรของพระเจ้า ทั้งในกาลก่อนและปัจจุบัน พวกเขายังคงมีทางให้เดิน และไม่มีไม่ว่าคนเลือกที่จะข้ามสะพาน คำกล่าวในข้อนี้บอกพวกเขาว่าในยุคนี้ของพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมจะจบ

³⁷ Jerusalem, Jerusalem, that kills the prophets, and stones those having been sent to her! How often would I have gathered your children together, even as a hen gathers her chickens under the wings, and you were not willing!

³⁷ เยรูซาเล็ม เยรูซาเล็ม ผู้ซึ่งฆ่าคาสตาพยากรณ์ และเอาหินขว้างผู้รับใช้ที่ได้ส่งมายังเจ้า! จะต้องมีกี่ครั้งที่ เรา จะต้องรวบรวมเด็กๆของเจ้าเข้าด้วยกัน เหมือนแม่ไก่ที่รวบรวมลูกไก่ของมันไว้ใต้ปีก และเจ้าก็ได้ไม่ยอม!

Comments 23:37. This verse itself applies to the past among God's children, and it also applies to the children under the blood of God's Son. Both groups can be linked through One God. He is the God of His people but also the God for the children through His Son. Both groups have been sheltered by His mercy. Regardless of what happens to the world and how many come against them, He is their shelter as the Bible tells; look at the hen; it spreads the wings out to protect its chicks; how much more love the Father will have for His children? The Lord gives the Holy Spirit as a covering; as the hen uses her wings to cover all the chicks, the Holy Spirit Himself can cover all; His wing is wider and bigger than humans can imagine. Only abide in God's love and follow His teaching, and all will be covered. Regardless of what they do, foolish things, but they can't cut the love of the Father. In many places in the Bible, how many of His servants have been mistreated, but His love continues (for His children).

ความหมาย 23:37 ในข้อนี้มันเองในอดีตได้ใช้กันในหมู่ประชาชนของพระเจ้าผู้เป็นเจ้า และด้วยกันมันใช้ในประชาชนภายใต้เลือดของพระบุตรของพระองค์ ทั้งสองกลุ่มสามารถถึงกันได้โดยพระเจ้าองค์เดียวกัน พระองค์เป็นพระเจ้าของประชาชนของพระองค์ แต่ด้วยกันเป็นพระเจ้าสำหรับประชาชนผ่านโดยพระบุตรของพระเจ้า ทั้งสองกลุ่มได้สามารถเชื่อมโยงผ่านพระเจ้าผู้เป็นเจ้าหนึ่งเดียวกัน พระองค์คือพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของประชาชนของพระองค์แต่ด้วยกันพระเจ้าผู้เป็นเจ้าสำหรับเด็กผ่านโดยพระบุตรของพระองค์ ทั้งสองกลุ่มได้รับความคุ้มครองโดยพระกรุณาของพระองค์ ไม่สำคัญว่าอะไรจะเกิดขึ้นกับโลกและไม่ว่าจะมีคนมากเท่าใดมาต่อต้านพวกเขา พระองค์คือที่หลบภัยของพวกเขาตามที่พระคัมภีร์ได้บอก มองดูแม่ไก่ มันกางปีกออกเพื่อปกป้องลูกไก่ของมัน แล้วความรักของพระบิดาจะมีมากเท่าใดสำหรับลูกของพระองค์? พระเจ้าให้พระวิญญาณบริสุทธิ์สำหรับคุ้มครอง

ตั้งแม่ไก่ใช้ปีกของมันปกป้องลูกไก่ทั้งหลาย พระวิญญาณบริสุทธิ์ที่พระองค์เองสามารถปกป้องทั้งหมด ปีกของพระองค์กว้างกว่าและใหญ่กว่าเกินที่มนุษย์จะคิดได้ เพียงแต่อยู่ในความรักของพระผู้เป็นเจ้าและติดตามพระคำสอนของพระองค์ และทุกคนจะได้รับความรักที่มั่นคง ไม่ว่าพวกเขาจะทำอะไร สิ่งใดก็ตาม แต่พวกเขาไม่สามารถตัดความรักของพระบิดา หลายทีในพระคัมภีร์ ผู้รับใช้ของพระองค์ได้รับการดูถูก แต่ความรักของพระองค์ยังคงมีต่อไป (สำหรับลูกของพระองค์)

38 Behold, your house is left to you desolate.

³⁸ ดูเถิด บ้านของเจ้าจะถูกทิ้งไว้ให้ว่างเปล่า

Comments 23:38. Love and punishment go along together; no love, no care. The love here refers to the love of His people towards the Lord; if they do not love the Lord, He still loves them, but He will not show His care until they repent. The Lord may stay far for a moment, for them to learn to come back to Him by their own choice. No prophet will be sent to them; they must walk back to Him. Their house will be abandoned (no prophet) if they do not repent. If He does that to them, how will the rest of the people be? They must think for themselves; all things are written.

ความหมาย 23:38 ความรักและการลงโทษไปด้วยกัน ไม่รัก ไม่สนใจ รักในที่นี้คือความรักของประชาชนของพระองค์ต่อพระเจ้า ถ้าพวกเขาไม่รักพระเจ้า พระองค์ก็ยังรักพวกเขาแต่พระองค์จะไม่แสดงความสนใจขณะหนึ่งจนกว่าพวกเขาจะกลับใจ พระเจ้าอาจอยู่ไกลเวลาหนึ่ง เพื่อให้พวกเขาเรียนที่จะกลับมาหาพระองค์โดยการเลือกของตัวเองของพวกเขาเอง ไม่มีศาสดาพยากรณ์จะส่งไปหาพวกเขา พวกเขาต้องเดินกลับมาหาพระองค์ บ้านเมืองของพวกเขาจะถูกละทิ้ง (ไม่มีศาสดาพยากรณ์) ถ้าพวกเขาไม่กลับตัว ถ้าพระองค์ทำสิ่งนั้นต่อพวกเขา แล้วพวกที่เหลือจะเป็นอย่างไร? พวกเขาต้องคิดถึงตนเอง ทุกสิ่งได้มีเขียนไว้

39 For I say to you, You shall not see Me from now, until you shall say, Blessed is the One coming in the name of the Lord.

³⁹ เพราะ เรายกย่องเจ้าว่า เจ้าจะไม่ได้เห็น เรา อีกจากนี้ไป จนกว่าเจ้าจะพูดว่า ขอให้พระพรของ ท่าน ผู้มาในนามของ พระผู้เป็นเจ้า

Comments 23:39. This verse shows the connection between the Old and the New Testaments; the Father's love brings joy to the new generation through His Son. When the Old Testament ended, no more generations of prophets were to come; the joining point between the Old and the New starts with the death of His Son. They killed the beloved Son that the Father sent; therefore, no more prophets would be sent.

ความหมาย 23: 38-39 ในข้อนี้ได้แสดงให้เห็นความผูกพันระหว่างพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมและพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่ ความรักของพระบิดาได้นำความสุขแก่คนรุ่นใหม่โดยพระบุตรของพระองค์ เมื่อพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมจบ ไม่มีศาสดาพยากรณ์รุ่นใหม่ได้มา จุดร่วมระหว่างรุ่นเดิมกับรุ่นใหม่ด้วยความตายของพระบุตรของพระองค์ พวกเขาได้ฆ่าพระบุตรนั้นที่พระบิดาได้ส่งมา ดังนั้นจะไม่มีศาสดาพยากรณ์ส่งมาอีก

Life and Faith Applications. 1) Read the Bible and meditate on the Word yourself. Ask the Holy Spirit to be your Holy Teacher and help you understand the Scripture so man's teachings cannot influence your mind. 2) Confess all uncleanness from your heart and repent; the blood of the Lord Jesus can cleanse all of us from the inside out. 3) Memorize Bible verses to help you fight against temptation. If we memorize the Word in our hearts when things happen, instantly, the Holy Spirit goes through the Word and will bring light to our eyes to help us.

ชีวิตและการแสดงความจำนง: 1) ตัวของเราเองควรอ่านพระคัมภีร์และฝึกอบรมต่อพระคำสอน ขอพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้เป็นพระครูศักดิ์สิทธิ์ และช่วยคุณให้เข้าใจพระคำสอนเพื่อคำสอนของคนจะไม่สามารถชักนำความคิดของคุณ 2) สารภาพสิ่งไม่สะอาดทุกอย่างจากใจของคุณและกลับตัว พระโลหิตของพระเยซูเจ้าสามารถทำความสะอาดทั้งหมดจากเราจากภายในถึงภายนอก 3) จำข้อเขียนของพระคัมภีร์เพื่อช่วยคุณในการสู้ต่อความต้อการ ถ้าเราท่องจำพระคำสอนในใจของเรา เมื่อมีสิ่งใดเกิดขึ้น ในทันที พระวิญญาณบริสุทธิ์จะไปโดยพระคำสอนและจะนำแสงสว่างมายังตาของเราเพื่อช่วยเรา